

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ

1000 - София, бул. "Княз Дондуков" № 52

Телефон: (02) 98591, Факс: (02) 9870827

Изх. № 24-34-118

Дата: 19. 02. 2008 г.

Относно: разходи за командировки в страната с личен автомобил по ЗКПО.

По повод Ваше писмено запитване с вх.№ 24-34-118/ 19.03.2007 г. по описа на Централно управление на Националната агенция за приходите. Ви уведомявам следното:

В запитването е описано, че управителят на дружеството е назначен с трудов договор и при командировки в страната пътува с личния си лек автомобил (среща с клиенти и доставчици, сключване на договори, доставка на продукцията, одобрения на материали и др.) Поставен е въпросът: тези разходи третират ли се като управленски разходи и дължи ли се данък 10% върху дневните, пътните и квартирните пари.

Условията за командироване в страната, размерите на командировъчните пари (пътни, дневни и квартирни), редът за отчитането им, както и правата и задълженията на командированите са регламентирани с Наредбата за командировките в страната (обн. ДВ бр.11 от 10 февруари 1987 г., посл.изм. ДВ бр.2 от 8 Януари 2008 г.). С разпоредбата на чл.13 от наредбата е определен специален ред за командироване и отчитане на разходите за командировка, когато командированият пътува с личен автомобил. В тази хипотеза се изплащат пътни пари, равни на равностойността на изразходваното гориво по разходни норми, определени от производителя на моторното превозно средство за най-икономичния режим на движение. В заповедта за командировка задължително се посочват данните за вида и марката на личното моторно превозно средство, за разхода, вида и цената на горивото, за маршрута и разстоянията в километри по републиканската пътна мрежа, по които се установяват пътните пари.

Разходите за командировки (пътни, дневни, квартирни и други), извършени от лицата, които формират данъчна основа по реда на част втора от ЗКПО се третират като разходи за пътуване и престой на физически лица за целите на корпоративното подоходно облагане.

Съгласно чл.33, ал.1, т.1 от ЗКПО (изм.-ДВ, бр.ИО от 2007г., в сила от 1.01.2007г.) счетоводните разходи за пътуване и престой на физически лица, които са в трудови правоотношения с данъчно задълженото лице или са наети от него по извънтрудови правоотношения, включително на управители, членове на управителни или контролни органи на данъчно задълженото лице се признават за данъчни цели, когато пътуването и престоят са извършени във връзка с дейността на данъчно задълженото лице.

Следва да се има предвид и общия принцип на корпоративния закон за документална обосноваване на счетоводните разходи по смисъла на чл.10 от ЗКПО, за да е признат за данъчни цели.

Хипотезата на чл.204, т.3 от ЗКПО предвижда облагане с данък разходите, свързани с експлоатацията на превозни средства, когато с тях се осъществява управленска дейност. Данъчното третиране на разходите за поддръжка, ремонт и експлоатация на превозни средства по този ред не

се прилага по отношение на отчетени разходи за командировки (в г.ч. и пътни), които попадат в хипотезата на чл.33 от ЗКПО.

С оглед изложеното до тук, ако дружеството е отчетело разходи за командировки на управителя, приложима е разпоредбата на чл.33 от ЗКПО, а не тази на чл.204, т.3 от закона.

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА
НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ
ЗА ПРИХОДИТЕ:

/МАРИЯ МУРГИНА/